

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Nr 9

September 1963

ÄRGÅNG 4

ARNE IMSEN:

MARANATA OCH FANATISMEN

Svar till Lewi Pethrus

Rubriken är lånad från en ledare i tidningen Dagen med pastor Lewi Pethrus signatur. Pingsledaren har under den gångna våren och sommaren sökt bena upp de problem, som orsakat den kris pingsrörelsen hamnat i och blivit uppenbar genom den stagnation, som sedan några år är ett känt faktum.

Det är tragiskt att se hur ytligt och undvikande denne gamle kämpe i Herrens armé nu behandlar livsavgörande väckelsefrågor. Troshjälten har besegrats av taktikern. I varje fall ger tillvägagångssätt och uttalanden bestämda intryck av att en durkdriven kyrkopolitiker döljer sig bakom spalterna. Det väsentliga i väckelsefrågan — det andliga tillståndet blir på något underligt vis oväsentligt medan det mindre väsentliga — de mänskliga ansträngningarna — ges en mycket avgörande roll. När man läser vad pastor Pethrus har att säga i denna och andra ledare får man en känsla av att

ARNE IMSEN

man hamnat i en tät dimmbank där det blir allt svårare att orientera sig. Svart blir vitt och vitt blir svart. Men en blick bakåt i tiden kan hjälpa oss finna mannen bakom orden och vad han har för mål med sina attacker.

Efter flera års talande tystnad kom i tidningen Dagen en ledare där Maranatavännerna ka-

raktäriserades som en samling förrädare. Sveket bestod i att de föredragit att lämna församlingar, som i sin andliga försoffning och moraliska försumpning konsekvent vägrade öppna dörrarna för väckelsetillbud, som gång efter annan klappade på. Då det visade sig vara omöjligt att tiga ihjäl den rörelse som uppstått ibland dessa väckelsehungriga vänner, bröts tystnaden med ett simpelt angrepp, vilket var ämnat beröva dessa enkla människor övertygelsen om Guds ledning och tron på att deras verksamhet hade något existensberättigande och minsta förutsättning att överleva. Men pastor Pethrus förbisåg en mycket viktig sak. Nämligen den att dessa vänners övertygelse var förankrad i Guds eget ord och bars upp av en levande vision, som ofta fyllde deras tillvaro med en profetisk glädje.

Förlitande sig på sin egen och partiets styrka — ofta prövad i tidigare brödrafejder i huvud-

Forts. nästa sid.

MARANATA OCH...

Forts. fr. sid. 1

staden där så många försök — både ärliga och oärliga — att få fram en ny väckelsefåra runnit ut i sanden på grund av att den personliga insatsen varit för liten och motståndet för stort, går han till verket i en artikel rubricerad "De missnöjdas front". Där får man bl. a. veta: "Det visar sig att dessa utbrytargrupper, som inte har något ärende i den gudomliga sanningens tjänst, inte har någon inneboende livskraft till fortsatt existens. De försvinner i allmänhet lika fort som de uppstår. I Stockholm har det under de senaste femtio åren uppstått tjugotals sådana grupper, som lika fort försvunnit. De som velat dra pingstvännen till sig har ofta kallat sig med alla möjliga frihetsepitet. Klimaxen nåddes med "De verkligt fria" som gjorde väsen av sig på 20-talet. Men de försvann spårlöst och för ledarna gick det mycket illa. Alla de som på detta sätt sökt vilseleda människor och bringat skada åt Guds verk, har på ett eller annat sätt misslyckats". Slut på citatet. Varje mening i dessa rader andas formligen hot, hån och förakt och mynnar ut i ett kategoriskt fördömande. Det finns icke rum för några reflexioner över vad som har varit orsaken till alla dessa utbrytningar, som ändå rymmer mycket djupa och allvarliga strävanden hos människor som velat gå en fri väg. Det räcker om jag näm-

ner Östermalms Fria Församling, som före sin underkastelse under partiöket långa tider fick verka under ett ständigt tryck från Rörstrandsgatan och som i denna blockad blev besegrad av sina överlägsna motståndare.

Pethrus vet också att betyg-sätta denna front av missnöjda, än som icke är något annat än avfall eller som han säger "resultatet av en naturlig avsondringsprocess". Helt osökt flyter en känd gudsmans ord upp i mitt inre: "Vi hava blivit såsom världens avskum, såsom var mans avskrap, och vi äro så alltjämnt". 1 Kor. 4:13.

Den nämnda artikeln var avsedd som ett mördande slag mot den fria verksamheten, vilken vid denna tidpunkt knappt hunnit mer än genomleva de första kriserna och ta sina första stapplande steg mot målet, själars frälsning och Guds folks förnyelse, i en namnkristen värld full av kyrkopolitiska intriger och maktlystna kyrkofurstar. Det var nog en Guds förunderliga ledning att denna fria verksamhet började i en landsortsstad, ty hade den börjat i huvudstaden hade den troligen gått samma dystra öde tillmötes som föregångarna.

Då verksamheten upptogs i Stockholm hade den starkt stöd av starka församlingar, som hunnit utvecklas i flera städer. Maranataropet var fött in i mångas själar av den helige Ande. Inga

hövselser kunde längre förkväva det.

Allt fler greps av det genomträngande budskapet om Jesu snara tillkommelse och längtan efter att uppleva den tillkommande världens frigörande krafter blev så stark att de icke lät sig bindas av någon påvlig parti- ed. Den fria verksamheten, Maranatarörelsen, bröt sig väg ut till folket och blev så småningom det dagliga samtalsämnet över allt där människor rörde sig.

Tiden var därför inne då en ny taktik måste användas om det nyuppsatta målet, — väckelsens neutralisering — skulle nås. Frågan måste alltså penetreras ytterligare men nu från helt nya utgångspunkter. Närmast inställsamt och smickrande uttalar sig pastor Pethrus i den nya situationen om den fria verksamheten, som gått segrande igenom de kriser och svårigheter hans tidigare bannbullor medfört för många själar vars högsta önskan var att i uppriktighet och trohet tjäna sin Frälsare och Herre och som därför helt naturligt lyssnade när en auktoritet i trosfrågor uttalade sig om dem och deras förehavanden. I en ledare betitlad "Förutsättningar för splittring" heter det: "Man angriper den samma (Maranatarörelsen) för överspändhet och missgrepp och en del av dessa anmärkningar är utan tvekan berättigade. Men andlig stagnation och privataffärer på den gemensamma missionens

Forts. sid. 10

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad
Red. och ansv. utg.
ARNE MSEN
Medarbetare
DONALD BERGAGÅRD
Tidn. adress:
Fregattvägen 6, 9 tr.
Näsby Park
Tel. 56 51 24. Pg 57 16 20
Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år.

GLÄDJEYTTRINGAR

DANS I ANDEN

(Forts. fr. förg. nr.)

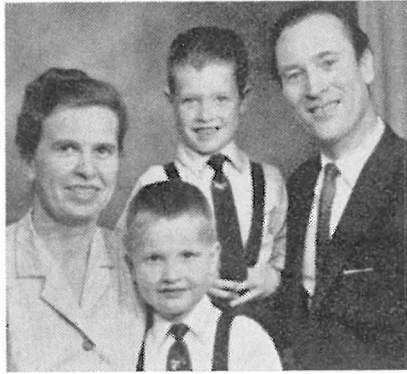
Efter det, att Israel hade kommit över Röda havet dansade kvinnorna under ledning av Mirjam. Till musik av pukor eller tamburiner (enl. Nyströms ordbok) sjöngo de under dansen till HERRENS lov. (2 Mos. 15:20)

Mose själv var ju med och sjöng i lovsången till Herrens ära, och han tycks inte ha dämpat, vare sig sången, dansen eller musiken. Om Mose tog några danssteg vet vi inte, men han kanske inte alls var så stel som många tänker sig.

En man i gamla förbundets tid som mer än någon annan upplevde frigörelse i Gud, saligheten och lyckan, var harpospelaren och psalmisten David. Han blev så glad när Herrens ark återfördes till hans stad, att han, iklädd linne-efod, dansade MED ALL MAK T INFÖR HERREN. Ja, det står att han "hoppade" av glädje så till ock med det är bibliskt. Profeten Malaki säger, att när de instängda släpptes ut i friheten ska de hoppa såsom kalvar som varit instängda i stallet. (Mal. 4:2)

Har du min vän upplevt vad David upplevde? Har du känt den överväldigande glädjen över att se Guds verk återupprättas? Lever du i väckelsen i dag? Är du salig och lycklig, sjunger du lovsånger, klappar i händerna och dansar berusad av den Helige Ande? Allt detta tillhör dej och att leva i det har kanske större betydelse än du anar.

Eller kanske du tillhör skaran som likt Mikal, Sauls dotter, ser med förakt på dessa som vågar fröjda sig mitt i den stela kristendomens dagar. Mikal menade, att det var bara ytligt och löst folk som plägade göra så.

Familjen Ernst Högländer

Jag tycker mig i Davids svar märka hur han trycker på själva den ömma punkten, när han säger: "Inför HERREN som har utvalt mig framför din fader och hela hans hus och som har förordnat mig till furste över HERRENS folk, över Israel — inför HERREN fröjdade jag mig.

Dock kände jag mig rätteligen för ringa till detta, ja, jag var i mina ögon allt för låg därtill. Skulle jag då söka ära hos tjänstkvinnorna, om vilka du talarde?"

"Och Mikal, Sauls dotter, fick inga barn, så länge hon levde." 2 Sam. 6:20—23.

Männe det inte innerst inne vara av ren avundsjuka som Mikal visade förakt för David?

Det var inte David som straffade Sauls dotter, det var Gud.

"Sions barn fröjde sig över sin konung. Må de lova hans namn under dans, till puka och harpa med frälsning." Ps. 149:2—4.

Ty Herren har behag till sitt folk, han smyckar de ödmjuka med rälsning." Ps. 149:2—4.

På pingstdagen beskylldes den yandöpta, däribland de ledande bröderna, för att vara "fulla". Det har alltid behagat världens barn, att driva gäck med det Guds folk som levt i Anden och varit saliga. Ur Petrus och

de andras synpunkt sett gick det hela mycket nyktert och värdigt till på pingstdagen. Petrus predikade endast Guds Ord och resultatet uteblev inte heller. Det tycks inte vara någon bland dem som kom på tanken, att dämpa ner glädjeyttringarna, utan de tycks alla ha kastat sig ut i strömmen.

Jesus själv var aldrig rädd för glädjens yttringar. Tvärt om, han uppmanade människorna, att ge sig hän åt glädjen i Gud. Joh. 15:11.

Sakeus glömde, för Jesus skull, att han var en framstående man i samhället. Hans tillvägagångssätt och iver, att få möta Mästaren från Nasaret, väckte indignation hos folket, och om han inte förr hade varit det, så blev han nu en syndare.

Sakeus tog emot Jesus med glädje. Från trädet där han satt "hoppade" han ned på Jesu uppmaning att skynda. Jesus sade honom: "I dag har frälsning vederfarits detta hus."

I "glädjens kapitel" Lukas femton, talar Jesus om sådana glädjeyttringar som "spel och dans" i samband med en förlorad sons återvändo till fadershemmet.

Den andre sonen som hade skött sig bättre, tyckte det gick för långt när trashanken och den arme syndaren överöses med nåd och rikedom. Den yppersta klädningen som fanns. Till ock med en ring på den hand som knappt ännu ej gick att få ren. Den gödda kalven slaktades och det blir stor glädje.

När den trogne medlemmen i familjen närmar sig och hör sången och musiken frågar han vad detta kan betyda. Det bordet kan ju han ha vetat! Men i

Forts. sid. 11

"Gån ut i hela världen..."

Stora skaror hörde EVANGELIUM I SANDÖMÄSSAN

På inbjudan av arrangörerna för Sandömässan vid Sandöbron i Ångermanland, reste Arne Imsen, Donald Bergagård och en skara vittnen och sångare upp för att förkunna evangelium. Mitt ibland tivoli-karuseller, spelbord, dansbanor m. m. ställde sig en lycklig och salig skara med sina instrument, biblar och sångböcker. Fyllda med den helige Ande och tro och med jubel framförde vännerna det gamla evangeliet. I två möten hörde c:a 3000 budskapet om frälsning. Däribland en stor del av aktörerna vid tivoliet, som kanske aldrig tidigare hört budskapet om Jesus. På bilden härövan ser vi en del av den stora skaran, 2000, som på söndagseftermiddagen hade kommit för att lyssna, trots att det blåste en kraftig storm. Vi tackar Gud för dessa tillfällen.

Maranathamöte i Sundsvall

Det första maranathamötet hölls i Sundsvall söndagen den 21/7 och hade samlat överfyllt hus. Arne Imsen predikade och flera vittnesbörd från frigjorda själar förekom. Det blev ett andra möte följande onsdag, då lokalen, som rymde 460 sittplatser pluss ståplatser, var till trängsel fylld.

En kvart före mötets början nödgades vaktmästaren låsa dörarna och vad han senare uppgav hade minst fem hundra fått vända hem utan att komma in. Det finns ett oerhört intresse och en djup längtan hos människor efter levande kristendom.

I mötet predikade Donald Bergagård och flera vittnesbörd tillsammans, med sångare sjöng. Flera begärde förbön i mötena. Bed för Sundsvall.

En bra bok:

**JESUS
BOTAR
DIG**

Av T. L. Osborn

Endast 2 kr + porto

Förlaget Midnattsropet

Fack 583 Jönköping 2

Ruben Bäckström:

Första Maranatomötet i Skellefteå

Det första Maranata mötet i Skellefteå hölls i Folkets Hus lördagen den 20 juli. Det var Alf Peterson och Kurt Petersen, Örebro samt Tage Johansson, Bernt Martinsson och sångare från Älvsbyn som deltog i mötet.

Den spänning som märktes i lokalen när Alf Peterson välkomsthälsade var ej svår att iakttaga men när sången började ljuda ackompanjerad med handklappningar som givetvis var något alldeles nytt för publiken, då kände man igen den gammeldags väckelseatmosfären.

Att kritikens ande som alltid gör sitt insteg där Gud går fram försökte att driva in kilar i mötet kändes alltför väl. Men ära vare Gud, Han behåller segern — tack och lov. Men var lördagens möte ett segermöte så var söndagens möte det i ännu större grad. Alf Peterson predikade ordet i Andens kraft och en broder bland publiken sade att denna predikan överglänste alla lapplandsveckans möten. Stadens båda tidningar refererade första mötet i känd stil och en av dem skrev att Maranata gjorde ingen succé i Skellefteå. Det var ej heller meningen — fastmer att Gud skulle få stadfästa sitt ord. Gud i första mötet samt däri att Och det fick han göra — först i att en syndare lämnade sig åt en förnyelsevåg kom över de längtande med ett fast beslut att mera helt stå för Jesus och i Hans namn taga upp kampen mot synd och otro som aldrig förr.

Den 3 och 4 aug. fick vi åter besök av Alf Peterson med möten lördag och söndag. Mötena var även då välbesökta och sönda-

Alf Pettersson

gens predikan om Jesu snara tillkommelse grep åhörarna. Vi tro på seger i det urgamla korsets kraft. Gamla läsare behöver förnyas och få en ny klar syn på försoningens under — de unga behöver bli frälsta ur det nöjesbegär som gör sitt i församlingarna och förkunnelsen om helbregdagörelse i Jesu namn bör åter få ljuda bland oss.

Vi tror att denna väckelse från Gud skall få gå fram i Skellefte-

bygden med kraft. Människorna längta ej efter fin sång och musik — underhållning och väl-disponreande predikningar — de längta efter verkligheterna i Kristus. Och han som sade: Se, jag gör allting nytt — Han förmår! Tack och lov!

Vi ber att Gud skall sända hit vittnen som vill offra sig för att denna härliga väckelse skall få utföra det vartill den är av Gud avsedd att utföra.

Ja, enbart dessa fyra möten har i sanning gjort att vi fått erfaras:

När Gud sitt folk får möta då blir det fröjd av stora mått.

Då glädjas våra hjärtan, då blir ej jublet svagt, ej smått.

Då klappa vi i händerna som det i psalmen står —

vi gör det helt av hjärtat fast världen det ej alls förstår.

Det som för världen är en gåta, det har vi lösning uppå.

När andra sig i synden söla ur källan så frisk vi dricka få. Det finns oas i öknen och där vi läger slå.

vi vila oss och hämta kraft — sen resan hemåt går.

Ruben Bäckström

SKIVNYTT

- Bönen har en väldig makt
- Ett hem bortom bergen
- Jag har funnit den dyrbara pärlan.

BOKNYTT-

Från Ligatedare
till Evangelist

Pris 5 kr. + porto

av Målle Lindberg

Förlaget Midnattsropet

Fack 583, Jönköping 2

SPLITTRINGENS VÄLSIGNELSER

Av Missionär ALDOR PETTERSSON, Sao Paulo, Brasilien

Underlig rubrik på denna artikel! Erkänner det villigt. Men då jag lång tid har haft på känn att nedskrivna några rader, kom denna rubrik med kraft till mig, just som jag satte mig att knacka ner dessa rader.

Vi har ju läst böcker och artiklar i massor vilka fördömt allt vad splittring heter. Från predikstolar har alla fördömts, som i någon mån varit de ledande vid splittring. Är också den förste att erkänna att inte all splittrings-rörelse är av Gud eller tjänar Guds sak. Personer med egna intressen, till och med synd i sina liv, eller med högmodssinne, i tanke att "bliva någon-ting stort", har både i Sverige såväl som många andra länder, sökt samla en grupp omkring sig. I de flesta fallen har de misslyckats. Det har visat sig ganska snart att motiven var ej rena. Liksom av sig själv försvann både de och deras anhängare. Vi godkänna på intet sätt sådana splittringar.

Men ingen, som har någon erfarenhet och känner till kyrkohistorien kan förneka att det finnes splittringar som den Helge Ande verkat fram. Då kyrkan har stannat i sin självännere- verksamhet. Då den blivit bekväm av sig. Då elden slocknat och man stängt sig inne i sina kyrkor och glömt att hörsamma Herrens Ord: GÅN UT, — har Guds verk tagit en annan riktning, väckelsefloden har banat sig en ny fåra. Ty det har alltid funnits i alla samfund och församlingar, själar, som lidit överstagnationen, lidit över att bönealtaren övergivits, lovprisningen

tystnat. Andens liv och dess ytringar har ersatts av annat. Som exempel kan jag nämna den första baptistförsamlingen i detta land, Brasilien, i Salvador- Bahia, som för att få ungdomarna till söndagsmötena, måste annonsera lekar och biografier eller annat i sina därtill avsedda lokaler bakom kyrkan. Ty annars förlorar man ungdomen och de går på bion för att se smutsiga filmer. Predikan har förlorat sin udd och sitt intresse. Bönelivet i församlingen har slocknat och man måste för att kunna behålla ungdomen i församlingen ställa till allt möjligt påhitt.

Men det finns själar överallt som lider över detta och lämna dessa led, där man börjar med dylika underhållningar.

Ett faktum är att även inom pingströrelsen i världen, nu efter omkring 50 års tid, sedan elden började brinna överallt i världen, är faran överhängande. Man har byggt sina fina kyrkor, pastorerna fått goda löner, man har allt och behöver inte mera. Vad som ännu uppehåller dessa församlingar är den elit av bönesjälar som ännu äro kvar i deras led. Men med tiden blir det outhärdigt och då friheten i mötena blivit begränsade, börjar man att samlas i grupper och ropa till Gud. Detta fördömes av ledningen med påföljd att splittringen är ett faktum.

Undertecknad besökte en av de större pingsförsamlingarna i Sverige, för ett par år tillbaka. Söndagskvällsmötet var besökt av ett par hundra personer, alltså många tomma bänkar.

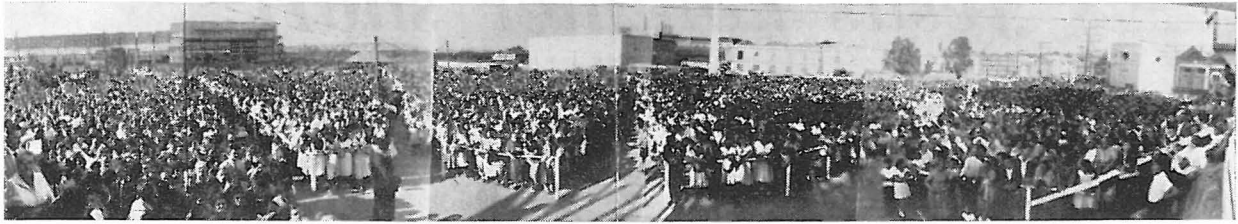
Av gammal vana skulle man ju ha eftermöte och sedan några

stått upp för att bedja med liv och värme, anonserade mötesledaren bönemöte på knä. Ganska många reste sig då och lämnade lokalen. Det är de som är emot liv och värme. Ganska många stannade och böjde sina knän. Flera ropade till Gud. Även undertecknad ledde i bön. Men då det blev alltför högljutt syntes klart att mötesledaren var obehagligt berörd. Han sjöng kör på kör och lyckades till sist få slut på lovprisningen och upplöste mötet. — Erkänner öppet att jag och min hustru reste vidare den kvällen, oerhört beklämda och jag sade gång på gång: Hur skall detta sluta, Jo, svaret kom ganska snart. En skara av bönesjälar lämnade församlingen och i dag finnes även i den staden en ny pingstverksamhet, visserligen fördömd av de gamla är att Gud verkar och väckelpingstvännerna, men ett faktum sens eld brinner, man må skriva och tala emot hur mycket som helst. Väckelsen har tagit sig en ny fåra.

Precis samma sak har skett i Brasilien. Hårdhet, kärlekslöshet, fanatism i en mycket ledsam form, se här endast några av det som orsakat att tusenden och tio-tusenden har lämnat de gamla församlingarna och slutit sig till väckelsearbeten där elden brinner och där man möter kärlek och känner sig hemma med Guds stora familj.

Överallt har dessa nya rörelser bekämpats. Vad Martin Luther mötte på sin tid och alla andra Andens män har mött, av vilka många måste lämna sina församlingar och samfund för att kunna fortsätta tjäna Herren med frihet

Över 50000 personer samlade på tomten där kyrkan skall stå

Missionär Aldor Pettersson från Brasilien, som skrivit vidstående artikel meddelar oss tillsammans med ovanstående bild, att 50 000 personer var samlade på den tomt den nya kyrkan bygges. Detta möte hölls den 13 maj i år. Kyrkan skall rymma 25 000 sittplatser.

Ofta hålles liknande möten med ända upp till 70—80 000 samlade, säger missionär Pettersson.

Detta är ett underbart bevis på, att Jesus är den samme och stadfäster sitt ord. Oberoende av partietiketter, eller vad människorna säger om denna förnyelseväckelse som idag sveper fram över hela världen, verkar Herren på ett underbart sätt. Vi prisar Gud för vad som sker i Brasilien och vi beder: Gud, sänd ut trogna arbetare till den stora skörden som skall bärgas in i slutet på denna nådehushållning.

och efter Andens ledning, det går igen under alla tider. Och det är detta som vi kalla splittringens välsignelser.

Inget samfund skall tro att de ensamma kunna evangelisera världen. Inga församlingar skall inbilla sig att det inte behövs andra arbeten än deras. Här i detta land har man från visst håll predikat och basunerat ut att deras kyrka är den enda saliggörande och alla som blivit tvungna att lämna deras led har dömts till evigt fördärv.

Skall aldrig glömma en baptistpastor här i Brasilien, som blev min gode vän och ofta predikade hos oss. Han sade sig under många år ha trott att baptisterna, var de enda rätta och utom deras led inte fanns frälsning. Men Gud hade väckt honom över denna sak och han förstod nu att Gud verkade överallt och han kom till den slutsatsen att erkänna även andra rörelser. I ett möte utbrast han: "O, att vi hade en evangelisk kyrka i varje kvarter av staden, som hjälpte till att vinna själar för Herren".

Ett faktum är att genom de rörelserna, som uppstått överallt, håller världen på att evangeliseras. Tack vare dessa nya arbeten, dessa nya väckelser, bäres evangelium ut till världens ändar. Man må fördöma allt vad utbrytningar och splittring heter, men alla som äga någon kännedom om förhållande måste tacka Gud för att elden förses vidare, att nya uppstå då de gamla tröttnat eller då elden sloknat, andra som ännu bära elden i sin barm draga vidare. För min del ser jag i detta en Guds ledning. Ett Guds verk, som gör att jag tackar Gud för splittringen, då den orsakas av vad jag här sökt framhålla.

Här i Brasilien har uppstått nya arbeten under de sista åren, som i dag räknar flera hundra tusen i sina led. Utom de miljoner, som dagligen lyssna till våra radioprogram utöver landet och med öppna hjärtan få del av underbara välsignelser under det de lyssnar på budskapen i radion. Skaror har på så sätt överlämnat sig åt Herren. De

kunna räknas i 100-tusentals. Många har upplevt helbregdägörelse från sina sjukdomar under det de lyssnat och druckit in de livgivande budskapen. Massor av brev vittnar därom. Skaror utöver detta land böja sina knän vid sina radioapparater kl. 6.30 på morgonen för att under 15 minuter deltaga i andaktstunden, då Ordet predikas och det bedes för alla lyssnarna. Ja, ofta förekommer utdrivandet av onda andar genom radion.

U.S.A. regeringen har uppmärksammat denna väckelse-rörelse i detta land och ser den som den enda rörelsen, som kan rädda detta land från, som de arbete för, -komunismen. Denna väckelserörelse når massorna och våra stora möten samlar upp till 50—60 tusen människor.

Då detta fri arbete begynte för en del år tillbaka, fingo vi som var med utstå oerhörda förföljelser från andra läger. Själv har jag varit förföljd av ogudaktiga, hotad till livet, fängslad därför att jag förkunnade

Forts. sid. 9

Mitt vittnesbörd:

Jesus kommer snart!

Det är härligt att kunna utropa: "Tack — att jag är frälst idag, Halleluja!"

Inte bara en gång för 15, 20 år sedan. Det Jesus har gjort håller i alla situationer. Om vi blott vill ha Honom främst av allt. Först och störst "Intet framför Jesus".

Han har sökt mig sedan jag var ett litet barn, men jag förstod inte att det skulle betyda så mycket jag var. Men Gud släppte mig inte. Han började tala om min själ fick ingen ro förrän jag kapitulerade helt för Jesus. Då jag fick nåd och kraft att krypa ner vid korset blev jag frälst, döpt i Ande och eldverk.

Jag blev en ny människa och jag var tvungen att berätta att jag funnit honom "Livräddaren". Jag trodde att alla skulle ta emot Honom då jag blev så lycklig. Nu ser jag efter alla dessa år vilken underbar nåd Gud hade i beredskap åt mig. För allt som vi måste genomgå så står det så

underbart i Rom. 8:28. För dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa. Om vi också måste pröva på vad Jeus säger i Matt. 10. Då vi vet att han har vunnit seger behöver vi inte frukta. Ära vare Gud!

Jag vill vittna hur jag upplevt Maranataväckelsen. Det första mötet vi besökte var i Oslo, sedan i Drammer, Skien och Sarpsborg. Redan från första stund kände jag här var det jag sökt efter i många år. Fick riktigt uppleva vad som står i Jes. 12:6. Ropen av fröjd och jublen i alla Sions innvånare ty Israels helige är stor bland eder. Där behövde ingen be om ursäkt om vi skulle komma att i Andens härliga kraft ropa högt. Halleluja. Jesus. Tack och lov och pris. Samma härliga eld brinner här i Sverige. Vi instämmer i Salomons ord 33:12, saligt är det folk vars Gud, Herren är, det folk som Han utvalt till arvedel åt sig. Undrens Gud lever och vill förnya sitt folk. Han räknar in brudeskaran. Jesus kommer snart.

Vill citera ett budskap jag fick en morgon för två år sedan: "Hållen fästet tills jag kommer" Jag låg och bad, så fick jag åter höra. "Snart skall ingen brudeskara räknas in".

Och så visades mig i en syn hur de svarta blev samlade till vänster och de vita till höger, och så fick jag se de vita blev bortryckta. Vi som är frälsta må tacka Gud för dem som lyssnat till kallelsen och gått ut på Andens bud att rädda själar för himmelen.

Jag vill uppmana dig käre vän som är gensträvig och kanske tycker att det får väl tagas litet lugnare. De t finns bara ett ja eller ett nej. Är du redo att möta Jesus. Han kommer då vi minst av allt väntar Honom. Låt inte mörkrets furste triumfera över dig. Det är här på jorden Jesus har makt att förlåta synder. Han vill också att du skall vara med i brudeskaran. Tag emot Honom idag. Källan Jesus flödar full av frid.

Karin Säterhed

SKÖRDEFÄLTEN KALLAR

Du som vill bli bättre rustad för helig tjänst hälsas varmt välkommen till en månads samling kring ordet och bönen under tiden 15 okt. — 17 nov. 1963 i Stockholm.

Anmäl deltagande nu till Maranataförsamlingen, Tunnelgatan 19 B, Stockholm. För mat och logi: 30 kr i veckan.

"Skörden är mycken, men arbetarna äro få".

KONFERENS
i Örebro

All Helg. helgen.

Vänner från när och fjärran
hälsas välkomna.

Flera vittnen medverkar.

Anmäl till: Alf. Pettersson
Thulegatan 14 — Örebro.

Grammofonskivor

CCEP 3

Arne Imsen: JAG ÖNSKAR ATT
SE JESUS FÖRST AV ALLT.
O. Bergagård: JESUS FÖRLÖSTE
MIN SJÄL.

CCEP 4

Strängmusiken i Örebro: VI ÄRO
KAMPAR I GUDS HÄR.
D. Bergagård: NÄR DE FRÄLSTA
TÄGA IN. **Skriv till**

FÖRLAGET MIDNATTSROPET
Fack 583 Jönköping

TILL MIDNATTSROPETS LÄSARE

*Har Du ett vittnes-
börd om vad Jesus
gjort i Ditt liv.*

*Sänd det till
Midnattsropets Red.*

Fregattvägen 6 9 tr. Näsby Park

SPLITTRINGENS . . .

Forts. fr. sid. 7

Guds Ord i en stad. Förföljd av katolska präster, men allt detta är intet emot vad jag mötte då vi blevo tvingade att lämna de led där vi stått och givit våra liv under årtionden. Ty att börja ett nytt arbete här vid den tiden var den största synd man kunde begå. Det var för oss också mycket underligt att bryta med våra gamla vänner. Men tvingade därtill av omständigheterna, har vi så småningom sett, vad vi nu klart förstå, att HERREN TILLÄT ALLT DETTA ATT SKE. Genom den skara av ett 100-tal vänner som lågo på sina knän på ett kallt cementgolv kväll efter kväll i 20 månader, ropande till Gud, började den väckelse som i dag drar fram som en löpeld i Brasilien. Det var lidandesår, som man ej kan glömma, men intet föddes utan lidanden. Nu, efter endast några år tacka vi Gud för allt, även tårarna och lidandena. Utöver hela världen gick meddelandet genom tidningarna att vi börjaat en verksamhet på SIDAN OM FÖRSAMLINGEN. Det var alltså vår synd. Nu efter några år står vi upp i ett arbete som övergår allt vad historien och Bibeln kan uppvisa av väckelse. Skaror bliva frälsta, döpta i Anden, sjuka helade genom trons bön och Gud går fram. Djävulen till skada och samfunds politiker till förtret. Vårt mål är: BRASILIEN FÖR KRISTUS" och genom Guds nåd och hjälp skall det uppnås. Tack vare den splittring som uppstod då fienden trodde sig ha givit Guds verk ett dödshugg, men som har länt till räddning för massor av detta folk och ännu skall bliva till räddning för miljoner. Tack Gud för SPLITTRINGENS VÄLSIGNALER.

Aldor Pettersson

Segertider i Nässjö

Gud verkar mäktig i Nässjö. Under de senaste månaderna har Gud gett sitt vittnesbörd på ett underbart sätt. Själur har blivit lösta från synd och döpta i helig Ande och sjuka har blivit botade. Halva sångarskaran är nyfrälsta själar. Och de nyfrälsta skara växer ständigt. I går kväll, alltså den 2 sept. hade vi ett härligt segermöte då 5 själar böjde sig för Frälsaren och mottog honom i sina liv. Och vi väntar ännu större resultat. Nu är det tid att tro Gud om stora ting. "För Gud kan inte vara omöjligt". 3 dopförrättningar har hållits de senaste veckorna och vi väntar ytterligare dopförrättningar.

För tillfället är broder Arnold Andersson här och kämpar tillsammans med undertecknad. Tidigare har broder Ernst Högländer varit till stor hjälp här i församlingen. Ja, det är inspirerande med bröder som brinner för Gud och har visionen. Och som sagt, vi ser framåt mot ännu större ting med tacksamhet i hjärtat för vad Gud gör just nu. Ja, man blir verkligen tacksam i hjärtat när man ser vad Gud gör och när man ser alla dessa ofrälsta samlas till mötena. Det griper hjärtat. Som t. ex. förra veckan i Sävsjö. Halva publiken i lokalen var ofrälsta och massvis stod utanför och kunde aldrig komma in. O, vad det rör ens hjärta. Och man ropar ut sitt hjärtas innersta om frälsning för dess skaror.

Lars Wedin

Maranata-möte i Köpenhamn

den 28-29 september

**Arne Imsen, Donald
Bergagård, Erik-Gunnar
Eriksson m. fl.**

Se annons ortspresen

MARANATA OCH . . .

Forts. fr. sid. 2

bekostnad är många gånger ett farligare missgrepp än tillfällig andlig onykterhet". Slut på citatet. Denna ledare väckte stor förvåning i landet. För de flesta förföll omsvängningen så obegriplig. Hade Maranatarörelsen till sist fått en bundsförvant i Lewi Pethrus? Mannen har blivit fullständigt åderförkalkad hävdade många pingstpredikanter med bestämdhet. Men den mannen visste vad han gjorde och var han skulle sätta in sina stötar. Det gällde att manövrera den fria verksamhetens talesmän ut på kyrkopolitikens träskmarker där angriparen hade alla förutsättningar att få ett verkligt livtag på dem.

Orsaken till "splittringsrörelsen" fanns i Örebro hos pingstförsamlingens förutvarande föreståndare. Det var han som genom sin kritiska inställning till pingstväckelsen och sitt avståndstagande från pingstfolkets gemensamma företag givit upphovet till strid och splittring. Trycksvärta rådnar tyvärr icke annars hade det varit fullständigt omöjligt att presentera en så finurlig konstruktion för läsekretsen, som ju måste förstå att detta är tillrättalagda sanningar och därför förlorar sin sanningshalt. Striden i pingstförsamlingen i Örebro är av mycket äldre datum än den fria verksamhetens upprinnelse i staden. Denna sorgliga fejd har ett nära samband med den personliga maktstrid, som utspelades i pingströrelsen i slutet av fyrtio-talet, och berodde väl till stor del på att föreståndaren för församlingen som önskade vara neutral i sitt förhållande till de kringförande parterna, fick en grupp inflytelserika partimakare emot sig. Pingstpredikanterna på närkesfältet sällade sig till dessa partimakare och vände sig mot

sin kollega i ett brev till församlingen.

De krävde att deras brev skulle läsas upp i närmaste församlingsmöte annars såg de sig föranledda att publicera det i pressen. Pastor Lewi Pethrus blev klagomur för opponenter i styrelsen, och det var han som underblåste deras missnöje. Avsikten måtte väl ha varit att med gemensamma krafter lyfta bort en egensinnad och självständig församlingsledare som icke ville böja sig för samfundsdiktaturen. Denna köttsliga uppgörelse har ingenting med Maranatas uppkomst att göra. Detta Guds verk är nämligen icke uppbyggt på negationer, vilket bäst kan förstås därav att de bröder, som trodde de skulle få en plattform för sin negativism och aversion i den nya verksamheten, fick det ganska trångt även där och gjorde sig omöjliga ganska snart varför de fann det bäst att dra sig tillbaka.

Allt står och faller — även väckelsefrågan — med de gemensamma företagen. M a o kan andliga rörelser i leden accepteras endast om de visar positivt intresse för institutionerna och dessa ställer som bekant stora krav på sammanhållningen. Följaktligen är han redo att visa oss ytterligare smickrande uppmärksamhet.

Med en fin gest uttrycker han till en av våra bröder en önskan om att få sammanträffa med några talesmän för Maranata. Detta sammanträde kom tillstånd, men de bröder som deltog i samtalet lät sig icke påverkas av flirten utan bekände klart och öppet vår målsättning. Många har frågat varför icke jag var med vid detta tillsynes enastående tillfälle. Men jag ansåg mig vara förhindrad att delta i ett sådant tankeutbyte eftersom utsikterna till något närmande var obefintliga. Jag menar att ett sådant när-

mande icke får belastas av oärliga motiv och en önskan att oskadliggöra motparten. Ovidkommande hänsyn måste fara och så måste man tala sanning med varandra utan diplomatiska krumelurer. Kyrkopolitiken har redan skördat så många oskyldiga offer. Många dugliga redskap har fallit för locktonerna och så förlorat sin slagkraft och effektivitet. Antingen har de blivit fullständigt nergjorda eller också har de blivit ledarens viljelösa redskap.

Omedelbart efter detta möte var tiden synnerligen väl vald för en ny aktion. Medan de unga och oskuldsfulla bröderna ännu hade kvar intrycket av den intensivt lyssnande, gråtande, vänlige, sympatiska och åldrige kämpen, borde det finnas förutsättningar att få in en sprängkil mellan dem och deras något äldre broder och medarbetare, som tackat nej till inviten. En ny ledare, "Maranata har dömt sig själv" kom till. I denna slår pastor Pethrus upp vida famnen för bröderna han samtalat med men bannlyser "Arne Imsen, som splittrat flera församlingar där man tagit emot honom och som nu senast håller på att splittra Maranata . . .

Imsen har dömt sig själv och sitt verk. Han och hans verksamhet är därför utanför den kontakt det här är frågan om". Här använder pastor Pethrus återigen en lögn som vapen i sina försök att åstadkomma splittring mellan predikanterna. Var och en förstår vad det skulle ha fört med sig om den sluga planen hade lyckats. Inre svårigheter skulle tagit vår tid och våra krafter i anspråk så att vi icke kunnat ägna oss åt väckelse och evangelisation, och de många människor som nu med stor uppmärksamhet följer vårt arbete

Forts. sid. 11

GLÄDJEYTTRINGAR

Forts. fr. sid. 3

stället för, att gå in i festsalen och glädja sig och ta del i spel och dans, så ställer han sig utanför och uppvisar riktiga småbarnsfasoner. Han blev vred och ville icke gå in. Hans stora "jag" var besjälad med en knorrisk och kritisk ande: "Se i så många år har jag nu tjänat dig, och aldrig har jag överträtt något ditt bud; och likväl har du åt mig aldrig givit ens en killing, för att jag skulle kunna göra mig glad med mina vänner."

Du gamle trogne församlingsmedlem, det har väl inte smugit sig in något av egenrättfärdighet i ditt hjärta? Du ser väl inte med förakt på de nyfrälsta, nyandedöpta och förnyade när de under glädje och jubel fröjdar sig i spel och dans? Jag menar inte, att det skulle vara fel, att vara trogen Gud och församlingen. Men vi kunna inte berömma oss av någonting. Det är endast nåd från Herren alltsammans.

Allt detta underbara är inte någonting som man liksom tar sig själv. Men de ödmjuka giver Herren nåd. Man måste liksom födas in i detta underbara överflödsliv. Kanske du behöver uppleva en ny nyförelse. Må detta få ske med dig så att Herren kan säga om dig som det står i den åttiosjunde psalmen: "Dessa äro födda där". Sela. Och under sång och dans skall man säga: Alla mina källor äro i dig."

Ernst Höglander

MARANATA OCH . . .

Forts. fr. sid 10

skulle åtminstone för en tid skingrats åt olika håll. Troligen var denna attack den svåraste vi upplevt. Denna sataniska list blev emellertid avslöjad och övervunnen, och den fria verksamheten tog ny fart.

Så kom det omtalade TV-programmet och med det ytterligare en ledare, från vilken denna artikel har lånat sin rubrik. Nu är också tiden inne för pastor Pethrus att visa sitt rätta ansikte. Alla trix har kommit till användning i försöken att komma rörelsen till livs. Inga har lyckats. Då bekänner han färg, och det visar sig att hans andliga fränder idag finns att söka bland de som betraktar jubel, lovsång, tungotal, uttydning, hänförelse och andra livsytttringar som fanatism. Han säger i nämnda artikel att Maranata-ledarna odlar denna fanatism, som ledarna för pingstväckelsen i alla år bekämpat. Man måste medge att de lyckats utomordentligt väl. Nästan alla dessa livsytttringar har med stor framgång nerkämpats och ersatts med andra mer kultiverade och konstnärligt utformade mötesformer. Alla vet vad det har inneburit för pingstväckelsen. Må Gud bevara oss från samma ödesdigra misstag.

Idag föredrar pastor Pethrus att anförä arvtagarna till den hop, som under tidigare skeden av hans liv skrev om honom: "Lewi Pethrus är en fanatiker av renaste vatten, ärlig och uppräk-

tig i sin övertygelse visserligen, men oemottaglig för vad en vanlig människa plägar anse vara sunt förnuft. Alla fränstötande och ofattliga yttringar av det religiösa livet har i honom en varm försvarare". Så har det alltså varit — en gång. Hur skulle mände ett TV-möte från en sammankomst från den tiden tagit sig ut . . .

Det hade i varje fall givit Svenska Morgonbladet stoff till en eller troligen flera ledare. Vad tror ni de hade handlat om? Pingstväckelsen och fanatismen! Men *Svenska Morgonbladet* är ett avslutat kapitel. *Dagen* har tagit vid . . .

Meddelande

Midnattsropets förlag byter adress från och med den

1 september

Adressen är:

Förlaget Midnattsropet

Fack 583

Jönköping 2

Adressändring

Vår adress är nu

Bertha o. Gösta Svensson

Fack 583

Jönköping 2

SPRID MIDNATTSROPET
TILL VÄNNER OCH
BEKANTA

Missionär Ernst Höglander m. fam. till Brasilien

Broder Höglander kommer att återvända till missionsfältet tillsammans med sin familj. De är resfärdiga i oktober månad i år. Vi har lärt känna vår broder om en gedigen kristen och vi önskar honom och hans familj Guds rika välsignelse i sitt arbete för själars frälsning.

Finns det någon av Midnattsropets läsare som önskar stödja dem med en gåva, går det bra att skicka den till Midnattsropet, Postgiro 57 16 20

SKORDEN ÄR MYCKEN MEN ARBETARNA ÄR FÅ!

K O M!

Upp. 22:17

På många ställen i vår bibel återfinner vi detta alldagliga men ändå så viktiga ordet: "Kom".

Många har kommit vilse genom att lyssna till det, men åter igen har en stor skara kommit i åtnjutande av evig glädje och lycka genom samma ord. Det är därför av stor betydelse att undersöka vem som ropar "kom" innan man tar ställning till det och följer dess uppmaning.

I detta skriftställe är det anden och bruden som ropar sitt kom. Men även Jesus använde sig av detta ord vid flera tillfällen och Bibeln talar om för oss till vilka personer det är riktat.

Till de betungade säger Jesus: "Kommen till mig så skolen i finna vila för Edra själar". Det är ju mycket som som vill trycka ner människan, timliga så väl som andliga bekymmer gör henne ofta nertygnd och ledsen. En gnagande oro fyller själen och gör tillvaron dyster, ja för mången outhärdelig. I denna situation känns det skönt att få lyssna till detta "kom" och sedan få erfara en underbar vila och ro komma vår oroliga själ till del. Detta kan bli din upplevelse.

Även till de andligen törstiga som ej fått sin längtan tillfredsställd, till trots för närvaron vid stora högtidsmöten, späckad med

sermonier och religiös yttre prål, ljuder Jesu underbara inbjudan: "Om någon törstar så komme han till mig och dricke".

Även i vår tid kommer denna inbjudan till oss genom förnyelseväckelsen, benämnt med namnet Maranata, som är på väg att erövra världen. Och mångt förtorkat hjärta har fått på nytt dricka ur Guds rika källor. Detta till glädje och välsignelse för dem själva men till förargelse för nutidens fariseer och skrymtare.

Du törstande själ, lyssna till Jesu ord idag och drick, ja, ös med fröjd ur frälsningens källor. Halleluja!

Så när detta "kom" en annan grupp människor, nämligen *de arbetslösa*. Kom in i min vingård ljuder det. Guds ord lär oss att alla som tror på Kristus Jesus skall vara i fullt arbete för honom. Var och en har sin särskilda uppgift som inte kan överlätas åt någon annan.

Det har skrivits mycket i våra tidningar att orsaken till splittningen som råder beror bl. a. på att individen inte fick tala och sjunga så mycket han ville. Detta uttalande avslöjar det rådande läget i församlingen av idag. Istället för gemensam tjänst har det blivit diktaturstyre med

tjänsterna tilldelade vissa utvalda och de övriga får nöja sig med att tjäna som bänkfyllnad i vår tids glest befolkade kyrkor. Guds ord talar om att i våra sammankomster skall var och en ha sin särskilda uppgift, uppenbarelse, psalm, lovsång o. s. v. En normal möteskultur.

Du broder och syster som endast nöter bort målfärgen på kyrkbänken till dig riktar Jesus sitt budskap: Kom in i min vingård. Lyssna, gå och mycket arbete väntar dig. Och arbetar du blir du varm och bevaras från den religiösa kylan som tränger på.

Till sist, men inte minst viktig, kommer budskapet att lyda: "*kom hit upp*". Det är kallelseorder till Bruden att flytta hem. Det rum som Jesus gick bort för att bereda är snart färdigt. Och då får överängeln order att kalla hem bruden för bröllop och inflyttning i det nya hemmet. O. Vilken dag!

Du min käre vän som så mången gång lyssnat till Jesus röst, är du redo för detta budskap "Kom hit upp". Om inte så gör dig redo att möta din Gud.

Idag om du hör Herrens röst, förhärda då ej ditt hjärta, utan säg: "Kom Herre Jesus".

Aksel Fossmo

TÄLTMÖTEN I OSKARSHAMN

14 sept. – 29 sept.

Målle Lindberg och Holger Lindberg, sångarna
m. fl. Välkommen! Bed för mötena